

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudce Michala Bobka a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: J. L., zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2023, č. j. PK-DSH/6589/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2024, č. j. 55 A 32/2023-64,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Městský úřad Stod prvostupňovým rozhodnutím nevyhověl žádosti žalobce o přerušení řízení a zároveň zamítl jeho námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů potvrdil podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Následně podané odvolání žalovaný zamítl. Krajský soud, který žalobě přiznal odkladný účinek, žalobu napadeným rozsudkem taktéž zamítl.

[2] Proti napadenému rozsudku si žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost a s jejímž doplněním ze dne 1. 10. 2024 spojil návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdí, že mu hrozí nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě možnosti výkonu jeho podnikatelské činnosti. Tou je dodávání finských saun, k čemuž předložil fakturu a e-mailovou komunikaci se zákazníkem. Stěžovatel se domnívá, že by přiznáním odkladného účinku nebyl vážně ohrožen veřejný zájem, neboť přestupky, na jejichž základě dosáhl dvanácti

bodů, nebyly závažné a neohrožovaly ostatní účastníky silničního provozu. Stěžovatel se navíc již nedopustil žádného dalšího přestupku.

[4] Žalovaný se k návrhu nevyjádřil.

## II. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[5] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podle § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku se pozastavuje vykonatelnost rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[9] V nyní posuzovaném případě označil stěžovatel za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. dosažení počtu dvanácti bodů, tedy faktické pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 až 5 zákona o silničním provozu, v důsledku čehož mu bude znemožněn efektivní výkon jeho podnikatelské činnosti (dodání finských saun zákazníkům). Soud připouští, že absence řidičského oprávnění může být pro stěžovatele zásadní komplikací v jeho podnikatelské činnosti, resp. tato činnost, jak ji popsal v návrhu, může být odebráním řidičského průkazu ztížena.

[10] Nejvyšší správní soud však konstatuje, že ani v případě řidičů z povolání, tedy u zaměstnání, které je ze své podstaty výlučně spjato s držením platného řidičského oprávnění, nevede ztráta tohoto oprávnění automaticky bez dalšího k přiznání odkladného účinku jejich žalobě či kasační stížnosti. Vždy je třeba poměřovat konkrétní újmu, která by mohla být přiznáním odkladného účinku, tj. odkladem výkonu rozhodnutí, na jehož

pokračování

základě řidič pozbývá řidičského oprávnění, způsobena jiným osobám a zda se nepříčí veřejnému zájmu (viz usnesení NSS ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013 - 43, bod 13; či ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017 - 40, bod 12).

[11] Ani to, že by zajištění mobility stěžovatele vyžadovalo vyšší náklady na využití dopravy ze strany jiné osoby, není sama o sobě *nepoměrně větší újmou* ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. (obdobně např. usnesení NSS ze dne 9. 10. 2014, čj. 9 As 242/2014 - 18, bod 8). Dočasná ztráta oprávnění řídit motorová vozidla může sice výkon stěžovatelovy podnikatelské činnosti zkomplikovat, nicméně z tvrzení stěžovatele a předložených důkazů neplyne, že by je znemožňovala. Podle judikatury kasačního soudu je existenční závislost na řízení motorového vozidla zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz např. usnesení NSS ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33, bod 14; nebo ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43). Stěžovatel ovšem neosvědčil, že by byl na řízení motorového vozidla existenčně závislý – pokud je předmětem jeho činnosti dodávání saun, pak to nevylučuje, aby jejich dopravu zákazníkům zajišťoval za pomoci další osoby. Navíc z předložených dokumentů vyplývá pouze to, že na konci roku 2023 a v první polovině roku 2024 měl plnit dvě zakázky a své tvrzení o podnikání nijak dále nedokládá (e-mailová komunikace doložená v řízení o kasační stížnosti se týká dodání sauny do ledna 2024 a faktura osvědčuje dodání sauny jinému zákazníkovi v červenci 2024; tři faktury doložené krajskému soudu jsou z roku 2023). Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že z tvrzení stěžovatele a předložených dokladů nelze dovodit, že by nemožnost řízení motorového vozidla po dobu řízení o kasační stížnosti představovala pro stěžovatele dostatečně závažnou újmu.

[12] Nelze ani odhlédnout od kumulativního efektu všech přestupků stěžovatele a jejich rozporu s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které by bránilo přiznání odkladného účinku (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS, bod 27, nebo usnesení NSS ze dne 7. 12. 2018, č. j. 1 As 353/2018 - 45, bod 11). Stěžovatel dosáhl hranice dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidičů na základě několika přestupků - šestkrát překročil rychlost v obci, dvakrát mimo obec, dvakrát za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj. Tyto přestupky spáchal v rozmezí let 2012 a 2022 (během kterého proběhly čtyři odečty bodů po dvanácti měsících). Z toho je zřejmé, že stěžovatel opakovaně nedodrжуje pravidla silničního provozu, čímž narušuje bezpečnost provozu, jeho účastníků (ostatních řidičů) a v konečném důsledku i vlastní bezpečnost (dva zbylé přestupky spáchal, protože nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem). Nelze s ním proto souhlasit, že jeho jednání neohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu.

[13] Posouzení přiznání odkladného účinku tedy neprošlo prvním ani druhým krokem, neboť stěžovatel neprokázal vznik závažné újmy, a přiznání odkladného účinku by bylo také v rozporu s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti silničního provozu. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli nevyhověl a jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[14] Nejvyšší správní soud na závěr konstatuje, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1 000 Kč. Ten je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703–46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010417624**. V případě včasného nezaplacení pohledávky bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

**P o u ě n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2024

Ivo Pospíšil  
předseda senátu